

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre 5 „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton

Egyes szám ára 7 kr.

Hirdetéseket felvesz s rendkívüli
olcsó áron közöl a kiadóhivatal.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-u. 45. sz.

a Gedeon és Társa nyom-
dája. Ide küldendők a lap
szellemi részét illető köz-
lemények, valamint az
előfizetési díjak, hirde-
tések, nyiltterek és rek-
lamációk.

POLITIKAI LAP. A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Fa kensteln S. dohánytőzsdéjében, Nagy Lajos, Groszmann J., Gubás F. és Hesz Jenő fűszerkereskedésében Groszman J. antiquar-fizletében, kaphatók

A helyzet.

A fuzió immár befejezett dolog. Beavatottak szerint legkésőbb egy hét leforgása alatt a nemzeti párt egy jelentékeny része; a Szapáry Gyula gróf vezetése alatt álló „kilépettek” pártja és a szabadelvűpárt között befejezettek a tárgyalások, melyek most már úgyis csak inkább formai és alárendelt kérdések felett folynak.

A kilépettek pártja természetesen minden nagyobb emóció nélkül megy bele a rá várakozó új helyzetbe, annál is inkább, mert meg vannak róla győződve a kilépettek, hogy ők minden körülmények között csak nyerhetnek. Utóvégre is a küszöbön lévő választások alatt a párt, mint ilyen, batározott és önálló programmal fel nem léphet, a mint, hogy létjogosultsága már most, a mostani pártkeretek között sem volt.

Tisztában voltak azzal is, hogy a szabadelvűpárt aligha lesz irántuk — mint dissidensekkel szemben — tekintettel, a választásokon tehát sorra kibuktatja őket; míg másrészt nem támaszkodhattak a néppártra sem, ha csak úgy alulról, mint felülről is, nem akartak végképen elbukni. Egyetlen lehetőség mutatkozott még számukra s ez a nemzeti párttal való fuzió. Ám Szapáry Gyula gróf előrelátó ember, lojális, nagyon is lojális alattvaló, úgy hogy borzongás nélkül még azokra a csekély nemzeti követelésekre sem gondolhat, melyek a nemzeti párt programjában befoglaltatnak. Arra igyekezett tehát rávenni a nemzeti párt vezérlő férfait, hogy engedjenek el valamicskét e nemzeti követelésekből, valamicskét pedig a la „Bihari szegek” átvihetnek hozzá.

E terv Apponyi Albert jellemszilárd-ságán és politikai tisztességén megtörtött ugyan, de a pártnak egy jelentékeny részét mégis sikerült a vezértől eltántorítani. Ez volt az oka Apponyi visszavonultságának, mely midőn már nagyon is feltűnő kezdett lenni, pártjának néhány tekintélyes tagja felkérte, hogy jelenjék meg a képviselőházban s czáfolja meg e feltevéseket. Apponyi, pártja iránt való tekintetekből, — mint az általánosan tudva is van, — ezt meg is cselekedte a kuriai bíraskodásról szóló törvényjavaslat tárgyalása alkalmával.

S mi történt ekkor?

Bárki megfigyelhette, hogy éppen a kormánypárti lapok csapták a legna-

gyobb örömradiált Apponyi visszatérésén. Mi volt hát ennek az oka? Hisz úgy tudtuk s tudta velünk az egész ország, hogy éppen a szabadelvűpárt nagyobb részét képező Tisza és illetőleg Szilágyi-klikkek előtt alig van győlöletesebb politikai személyiség, mint Apponyi Albert gróf. Igen, de ekkor már Szapáry tárgyalta a kormánypárttal a fuzió lehetősége fele s így Apponyi fellépése csak elterelhet a közvélemény figyelmét az alattomban folyó alkudozásokról.

Ezekbe az alkudozásokba már Szapáry belevonta természetesen a nemzeti párt kiválni akaró elemeit is, úgy, hogy a kormánypárt mindenképen meg volt győződve arról, hogy a választásoknál legfeljebb a függetlenségi és 48-as párt és a néppárt ellen kell összes erejét koncentrálni. Ez volt az oka annak is, hogy oly előzékenyen ment bele e két párttöredék kivánalmainak teljesítésébe.

A nemzeti párt törzse azonban most kegyetlenül keresztül huzta számításait. A minap megalakította az u. n. agrárpártot. Fentartotta tehát vallott politikai elveit s ezek mellett meg új, — s a ki gazdasági viszonyainkat ismeri alig vonja kétségbe — hogy ehhez még nagyon is csábító programponntal megy bele a harcba.

A kavarodás most már teljes. Nincs egységes szabadelvű párt, nincs egységes nemzeti párt, s a mi bennünket legfájdalmasabban érint, nincs egységes függetlenségi és 48-as párt sem. Mindenik párt a legagilisabb mozgalmat fejt ki, hogy jövőjét biztosítsa s lehetőleg fényesebbé tegye. Ime a szabadelvű párt új vért készül petyhüdt ereibe bocsátani s az ezzel gyöngített nemzeti párt új jelszavakkal, még fokozottabb lelkesedéssel igyekszik e sebet beheggeszteni. A néppárt szünet nélkül, szinte emberfeletti módon agitál, sőt már most ki vannak választva képviselőjelöltjeik. A Dunán-tul Battyányi Strattmann herczeg, Eszterházy gróf, Zichy Aladár gróf s még két pap, a felvidéken Rakovszky István, ifjabb és legifjabb Zichyek stb., csupán egy párt áll mozdulatlanul, csupán egy párt nézi teljes nemtörődomséggel ezt a szédítő politikai carousselt, — a függetlenségi és 48-as párt.

Vajjon milyen ébredés lesz ebből?

(K.)

A öngyilkosság.

Városunkban az utóbbi napok alatt annyi öngyilkossági eset fordult elő, hogy az ember szinte megdöbben s arra a gondolatra jön: miért is történik az a sok öngyilkosság? és miképen gyilkolhatja meg magát valaki, milyen lelküllettel s érzellemmel követhet el ilyen nagy bűnt?

Tény az, hogy a régiebb időkben az öngyilkosságok ritkák voltak. Az ókori pogány népek is borzadtak az öngyilkosság gondolatától. Így a görögök, jelesen az atheneiek és thébaiak, az öngyilkosnak homlokát bélyegezték meg s így hurezolták ki a gyepre.

A pogány Rómában is nyilvános gyalázatnak tétettek ki az öngyilkosok hullái s nem temették el. Hasonlólag a kath. egyház is tudvalevőleg meg szokta tagadni az öngyilkosok eltemetését. Bizony régente még Párisban, az ujkori Babilonban sem volt Morgue, az öngyilkosok hullaháza, a hol agnoszkálás végett kitétetnek.

Az öngyilkosságok ebben a században a francia forradalom után, az atheista bölcselek iratai után kaptak lábra és most a század végén nagyon is elterjedtek. Mert az öngyilkos egyuttal isten-tagadó is. Az öngyilkos ugyanis nem hisz istenben, mert ha hinne, akkor nem fosztaná meg magát önzüleg életétől, amaz élettől, mely Isten adománya, melylyel tehát kizárólag csak Istennek van joga rendelkezni.

Az öngyilkos az embert csak gépnek tekinti, addig él, míg testszervezete meg nem romlik, azután teljesen megsemmisül. Ez a Nirvána-féle teljes hitetlenségi tan igen el van terjedve most, főleg az intelligencia körében. Atheisták, materialisták, racionalistákból áll a mai modern társadalom nagy része, mely nem ismer kötelességet sem Isten, sem a társadalom, sem családja, sem önmaga irányában.

Nem akarja az öngyilkos kamatoztatni ama tőkét, mely életében rejlik s a melyet Isten minden embernek adott, hogy dolgozzék, tőkéletesedjék és sokrendbeli kötelességét teljesítse. Mert hiszen az ember nemcsak a magáé, de Istené, a társadalomé, családjáé és azért életének fönntartása minden embernek legszentebb kötelessége, mint Kölcsey Ferencz mondja: „Jókor szokjál a gondolathoz, hogy a társaságban született

ember nem önmagáé. Számtalanok a jótétemények, mik a társas életben ránk háramlanak; lehet-e tehát kívánnunk, hogy e jótéteményekkel ingyen élhessünk, mint a zsarnokok a mások bérével? Azért, ha használni akarsz a társaságnak, mindent meg kell tenned annak fentartására, a mi saját erődből kitelik.

Igen, csak hogy az öngyilkos eldobja magától az Istent, a társadalmat, családját és szétrombolja ama kötelekeket, mely őt az élethez fűzik és azért a legnagyobb mértékben önző és nagy bűnös. Azért helyesen mondja Arisztotelesz, hogy „Öngyilkosságra csak azok vetemednek, akik bünt bűnre halmozva, tulajdon életüket megutálták gonoszságuk miatt.”

Mert kikből állanak az öngyilkosok?

Legtöbbször azokból az emberekből, akik drága élvezeteik fedezhetése végett a börzén, a kártyaasztaloknál nagyban játszanak s ott vagyoniuk romjait is elvesztik. Azokból, a kik földi gyönyöröket vadásznak s e végből pazarolnak, idegen pénzekhez nyulnak s a büntetés elől szabadulni akarván, öngyilkossá lesznek. Az öngyilkosok tehát nótórius bűnösök, azaz gyönyörvadászok, birvagyók és nagyravagyók.

Vannak emberek, kik birvagyótól sarkaltatva, merész spekulációkba ereszkednek, de ezek balul ütven ki, önmagukat és embertársaikat nyomorba döntik s a gyalázat, szégyen elől öngyilkosságra menekülnek. Helyreállítják-e talán öngyilkosságuk által elvesztett becsületüket? Távollról sem; ellenkezőleg csalásaikból, sikkasztásaikból származó szégyenüket még az öngyilkosság szégyenével is tetézik s azt szomorú örökségképen itt maradt szegény családjaikra hagyják.

Mondják, hogy az öngyilkosok lelki egyensúlya teljesen megbomlik az öngyilkosság elkövetésének pillanatában. Talán vannak esetek, hogy a nagyfokú agyidegláz öngyilkosságba kergeti az embert, de ez ritkaság, mert a legtöbb öngyilkos — mint az avasi szerelmes pár is megmutatta — *öntudatosan végzi* ki magát bizonyos gonoszszántsággal, mert *bűnös szenvedélyét* nem képes kielégíteni.

Az öngyilkos hitetlen és gyáva. Kétségbeesés, gyávaság foglalja el lelkét, mert nem akar megküzdeni az élettel, annak bajjaival s szenvedéseivel és hasonló ahhoz a gyáva katonához, aki a háboru előtt megfut.

Midőn I. Napoleon Egyiptomban táborozott, katonái közül sokan öngyilkosokká lettek, kikről így nyilatkozott a nagy hadvezér; „Azok, akik magokat megölik, tudják meg, hogy gyáva szökevények, kik a rájuk bízott állomásokat hűtlenül elhagyják.”

Mit szóljunk a modern szerelmi drámákhoz, öngyilkosságokhoz?

Ezek valóban a modern társadalomnak mély erkölcsi sülyedését bizonyítják. Igazolják azt, hogy mennyire anyagimádó s a testiség bűnének rabja a mai társadalom.

Hát a 14—16 éves gyermekeknek életuntságból származó öngyilkosságai? Ez a legsújtóbb kritikája a mai vallástalan gyermeknevelésnek. Valóban csakis a keresztyén világnézetnek uralomra jutása, a keresztyén vallás tanainak követése és a vallás-erkölcsi nevelés az a panacea, mely romlott társadalmunkat az erkölcsi sülyedéstől megmentheti.

Halmy Gyula beszéde.

Lapunk múlt számában említést tettünk arról, hogy Halmy Gyula főgimnáziumi tanár a huszonöt éves találkozóra összegyűlt tanuló társakat fenkölt szellemű s lendületes beszéddel fogadta. Azt hisszük, kellemes dolgot cselekszünk akkor, midőn ezt a szép beszédet olvasóinkkal is közöljük. A beszéd, melyet dr. Szánthó Bertalan korházi főorvos üdvözlő szavaira válasz gyanánt mondott, a következőképpen hangzik:

Igen tisztelt közönség!

Kedves barátaim!

Ha visszatekintünk azon kedves időre, melyet huszonöt évvel ezelőtt mi, mint tanárok, tanintézetünk kebelében békében, egyetértésben, lelkiismeretes munkában átélünk, önök pedig, mint szeretett tanítványaink, hozzánk való ragaszkodásban, bizalomban, munkakedvvel töltöttek el, midőn szívök telve volt gazdag reményekkel, lelkük magasztos gondolatokkal, czélok jövendő pályájok iránt, óh amaz órák, ama napok életünk aranykorát varázsolják elénk, mert ki tagadhatná azt, hogy gyermeké a boldog élet, fiatal emberé a rózsás jelen, sőt a jövő is, kinek erejében pezseg, hullámzik a vér s ereje, akarata, kitartása van a magasztos czél elérésére. Az az őszinte bizalom, tisztelet és szeretet, mely önöket, mint tanuló társakat testvéreként összefűzte, a mi önzetlen szívünk érzelmeitől nyert lobbot, vezérelveinktől nyert alakot, életet, úgy tekintvén tanítványainkat, mint saját gyermekeinket, szülék helyett szülék voltunk. Irántok való bánásmódunk, nevelési, tanítási rendszerünk mindig atyai szeretettel párosult. Ily alapon igyekeztünk a gyermekből ifjút, az ifjúból embert, az emberből igaz magyar hazafit nevelni. Így vert gyökeret szívökben az együvé tartozás édes érzete, így fejlődött ki közöttünk, mint tanárok és tanítványok között azon nemes viszony

A SZABADSÁG TÁRCZÁJA.

Ünnepeljünk, imádkozzunk!

— Fischer Sámuel után, héberből. —

Nemes gondolattal ébredj, dalolj lelkem,
Szent ihlettel zengjen, teljék benne kedvem.
Uj dalt dalolj, dicső legyen ez a dalod,
Im hallgatnak reád, nem csak magad hallod.
Erős lesz a gyenge . . . Örül a jó lélek,
Mikor Magyarhonról szól ünnepi ének.

Magyarország, hazám! Te a kiválasztott,
Mint a dús szőlőtő, legyen földed áldott!
Minden szem rád tekint nyugat és keleten,
Hazám! Béke s áldás viruljon bércezen.
Még miriád néptől se rettegj te vissza,
Mert győzelmesen véd ezer évnek paizsa.

Elmúlt a tél újra, fényes tavasz ébredt,
Fiaid távolban is csak érted élnek.
Lelkesíti őket a magyar szabadság,
S minden kényszer nélkül eljöttek tehozzád.
Fényes égi szellem vezérelte őket,
Örömmünkre a hazajövőket.

Örömmel telt szívvel ünnepel mindenik,
A lelkes mámorból részüket kiveszik.
És Jesurun fia maradjon csak távol?
Csak nézzetek körül, láthatjátok bárhol,
Hogy külföldön miként dühöngnek ellenünk,
Itt anyaszeretet őrködik felettünk.

Pusztulj, gaz söpredék, népem ellensége,
Gazságtoknak köztünk nincsen menedéke.
Hiába a fufang, gonosz törekvéstek.
A nagyra-növéstől ti bizony' elkéstek,
Mert nálunk szabadság s jogok uralkodnak,
Azért lett hatalmas népe e szép honrak.

Midőn csatazajtól visszhangzott a Karpát,
És bátor népével átkelt rajta Árpád,
A hős vitézek közt Jehudim is voltak.
Kik e drága honért vitézül harcoltak.
Miért legyünk hát mi búsak és levertek,
Hiszen örömnünkbe, ürmöt nem keverték.

Nagyon drága nekünk e hazának hantja,
Vért is ontánk érte s készek vagyunk harczra.
Ha jön az ellenség, ha riadót fújnak,
Addig nem pihenünk, míg el nem pusztulnak.
Hazát védő harczra mindig készen állunk,
Bármily ellenséggel bátran szembe szállunk.

Mikoron Izrael üldözött nemzet volt,
Melyet vakbuzgóság máglyatűzre hurczolt,
Keserű könnyei dús pataként folytak,
De a jó magyarok kegyelmesek voltak,
Biztos helyet adtak az üldözött népnek,
Pártfogói voltak a kétségbesőknek.

Jámhor hitsorsosok, Juda fia! fel!
Simuljunk anyánkhoz, hálával telt szívvel.
Leljük dicsőséget a dicsőségében,

Lelkesedjünk mi is magasztos fényében.
Legyünk hű népei dicső királyunknak,
Nagy Isten! Adj erőt hozzá mindnyájunknak.

„Atyámfiai fel! Buzgón imádkozzunk*,
Örök Istenünkhöz hiven fohászkodjunk,
Hogy nemes királyunk Ferencz József éljen,
Még nagy időközön át boldog bekességben.
Hatalmas Jehovánk! Szép hazánkat áldd meg,
Idők végeiglen, dicsőséggel Amen.

Lövy Dezső.

A csudaháti konkurrenczia.

— Egy hírlapíró naplójegyzeteiből. —

A kassza mellett gunyaszottam és akkorát sóhajtottam, hogy az asztal fehér márványlapja elhomályosult tőle.

A mellettem pipiskedő kasszatündér sóhaj-tásomat, mint az epedő szerelem csalhatatlan jelét vette tudomásul és gyöngéd mosoly-lal iparkodott velem megértetni, hogy nem olyan köszívű ám ő, mint a milyennek — nem látszik.

Pedig én másért sóhajtottam.

Akkor váltam meg a „Kocsárdi Hirlepedő” szerkesztőségétől és nem akadt más lap, mely veszedelmesen heves ambíciómmal tért nyisson.

Ebben a perczen lépett be az ajtón Bálám Józsiás ur, a „Csudaháti Harsona” felelős szerkesztője.

Bálám Józsiás urral már ismertük egymást. Örömteljes sejtéssel telt meg a szívem.

testvéries összeköttetés, szellemi kapocs, melyet az örömeivel és bánataival lefolyt huszonöt év sem törülhetett ki emlékezetükből: sőt unokáink kegyelete is megfogja azt őrizni, mert a fogékony szívekbe elhintett szép, jó, nemes, igaz magvai időről-időre kikelnek, nemzedékekről-nemzedékekre szállnak s nem enyészhetnek el soha. Ezen édes viszony, boldog összeköttetés, szellemi kapocs örzi körükkől eltávozott, halálos álmra szenderült felejthetetlen érettségi vizsgái világi elnökök: Bizony Tamás, Lázay József iskolakormányzónk, tisztársaink és híven szeretett tanítványaink emlékeztét is. Nem láthatjuk a régi gárda tagjai közül, kik önöket a Rubikonon átvezették, Solymosi Sámuel, a magyarnyelv és irodalom kitünő tanárát, ki élő könyvtár volt közöttünk. Nem láthatjuk Kun Pált, a komoly, de jó szívű, lelkű férfit, ki önöknek a történetet, hazafias magyar nyelven s szellemben tanította. Nem láthatjuk szeretett tanítványaink közül forrón szeretett tanuló társaikat: Adriányi Gusztávot, Magyar Pált, Mészáros Károlyt, Regéczy Imrét, Tallián Andort, Tóth Gyulát, Jászay Pált, Szücs Sámuel, Budaházy Józsefet és Zaák Józsefet, kik gazdag reményekkel szálltak sirba, korán kifáradva az élet harczaiban, szüleik, rokonaik, barátaik, kedveseik vigasztalhatatlan fájalmára, bánatára. Legyen áldott elhunyt kedveseinknek, tisztársainknak emlékezte, kiket egyébiránt tőlünk sem tér, sem idő, sem halál el nem szakaszthat, amennyiben szellemi összeköttetésünknel fogva, velök együtt nekünk is részünk van az örökkévalóságban.

Azonban uraim, hogy ily szomorú kép is tárul elénk huszonöt év múlva találkozási ünnepélyünkön, azon nem csodálkozhatunk, mert huszonöt év nemcsak az egyének, de a családok, nemzetek életében is nagy időköz. Huszonöt év alatt önökből a munkafelosztás elve szerint, kiváló szakemberek, derék családapák, kötelességeiket híven telje-

sítő magyar honpolgárok lettek. Huszonöt év alatt paloták helyén kunyhók s kunyhók helyén paloták emelkednek, földrészek, szigetek süllyednek el, helyökön tengerek hullámanak s vernek óriási habokat. Huszonöt év alatt a vén Kronos számos szülöttét felémészi, hogy újabb nemzedéknek adjon helyet. Huszonöt év eléggé meggyőz bennünket arról, hogy semmi sem állandó a nap alatt: „tündér szerencsénk kénye hány vet s játszva emel, mosolyogva ver le.“ A változandóság ezen törvényét nem csak az anyag, de a szellem világában is tapasztalhatjuk. Huszonöt év alatt tanmódszerek, vezérelvek, kormányformák váltják fel egymást. A theologia uralmát, amelytől királyok, fejedelmek, nemzetek rettegetek, felváltja a filozofia hatalma, majd a filozofia hatalmát békóba veri az empirikus természettudományok ereje, melynek kitünő vívmányait jelenben az ipar, kereskedelem, gazdaság, művészet és a tudomány terén lépten-nyomon láthatjuk s ezredéves kiállításon, ez idő szerint Budapesten is összpontosítva szemlélhetjük. Ki gondolt volna közülünk huszonöt évvel ezelőtt Edison fonográfjára, mely beszédünket, dalainkat megőrökíti s vele időközönként azokat a legfinomabb árnyalataikkal, jellegeikkel felkölthetjük, létrehozhatjuk. Ki gondolt volna arra, hogy az oly tökélyre lesz vive a telefontal összekötve, hogy a távolbeszélő szónokot, színelőadásokat egy e célra berendezett helyen huszezer ember is hallgathatja. Vagy ki gondolt volna közülünk uraim arra, hogy a Rumkorf-féle készülék, melylyel önökkel tettem kísérletet és a villamos fényedzés, gyújtás tünetnyeiben gyönyörűségünket találtuk, 25 év múlva kathód sugaraival Röntgen felfedezése alapján photographiai célokra is használható lesz és a fiziológok, orvosok különös vizsgálat tárgyává tehetik a szerves testek belrészeit s tanulmányozhatják koszos költőnk Tompa Mihály szerint „a szívet, a száznétü eselt, álnokságot.“ Mindezen té-

nyek azt igazolják előttünk, hogy úgy az anyag, mint a szellemvilágban örökös változásnak van alávetve minden. Azonban míg ember lesz a földtekén, ki hivatását, erkölcsi méltóságát, rendeltetését képes felfogni, a változástól mentnek kell tartanunk végelemzésében azon édes viszonyt, azon önzetlen szeretetet, mely bennünket mint egy édes-anya gyermekeit egymáshoz csatol itt e földön, ennek határán túl pedig boldogabb hazába vezet tőlünk elébb elköltözött kedveseinkhez. Ezen boldog tudatban nyerjenek vigaszt találkozási ünnepélyünkön a mély bánatba merültek, mi pedig, kiket a gondviselés az élet harczaiban még munkára hív, család, tanintézet, egyház és édes magyar hazánk javára, boldogítására merítsünk erőt, kitartást az együvértartozás, egyetértés forrásából, a nemes verseny példáiból. És azon édes viszonyt, mely közöttünk mint tanárok és tanítványok között huszonöt év előtt kötött, őrizzük ereklyeként. Lángoljon, égjen szívünkben egymás iránt és tanintézetünk iránt a tisztelet és hála érzete, vestatúzként.

Azon nemes tetteikért pedig kedves barátaim, hogy a mesze távolból, fontos dolgaikat is elhagyva, becses megjelenésükkel minket és tanintézetünket, többen kedves nejeikkel s gyermekeikkel is szerencsétlettek és mint egykori tanáraikat, őszinte szeretettel üdvözöltek, fogadják szívélyes köszönetünket azon önzetlen jókívánatainkkal együtt, hogy önöket a gondviselés kedves családjaik és édes magyar hazánk boldogítására erőben, egészségben igen sokáig éltesse.

Halmi Gyula.

— **A városi tisztviselők és a millenium.** Az ezredéves kiállítás, mely jelenleg az egész művelt világot Budapestre vonza, még három hónapig lesz nyitva s kiki siet, hogy megtekintse azt. Magánosok, társaságok, egyletek, intézetek, városok és megyék különféle kedvezményt adnak alkalmazottaiknak, hogy minél könnyebben juthassanak el a kiállításra. Alig van város, mely tisztviselőit pénz-

Ah, rám ismert a szerkesztő ur.
— Hát maga mit keres itt? Faczér?
— Faczér.
— No, annak örülök.
— De én nem örülök neki.
— Épen munkatársat keresek, szerződ-tethetem, ha akarja.
— Ezer örömmel.
— Tud az ur inni.
— Talán inni?
— Nem: inni.
— Mértéklettel és tartózkodva.
— Az baj.
— Tudniillik, *nagy mértéklettel és korcs-mában tartózkodva.*

— Akkor szüret. Azonnal leviszem önt Csudahátra. Micsoda lapot csinálunk — mi ketten! A „Times“ meg a „Daily News“ szégyenletükben becsukják a boltot!

A mi először meglepett, az a fölírás volt, mely a redakció falán kiabált:

**A szerkesztő ur
a korcs-mában van!**

Igen, de melyik korcs-mában. Csudahátot hittem olyan kurta helynek, hogy föltételezhettem róla, mikép ott több bufelejtő intézet virul.

Neki indultam a szerkesztőmet keresni. Rábukkantam a szomszéd „Igyál Sógor“-hoz címzett toroköblögető helyiségében.

— Hozta Isten, kedves barátom. Jó, hogy itt van. Fogja azt a poharat, erősítsük ma-

gunkat a nagy munkára. Tudja, hogy Csudaháton iszonyu a konkurencia?

— Állunk elébe.

— A „Csudahát és Vidéke“ minden előfize önkét el akarja hódítani.

— Nem eresztjük őket.

— Van egy zsenialis vezércikk-írójuk. Castellar Emil Hazafi Verai János hozzá képest.

— Ah!

— Még egy zsenialisabb tárczairójuk. Herczegh Ferencz hozzá képest valóságos Tatár Péter.

— Hah!

— A riporterjük pedig olyan élelmes, hogy hogy be se várja az eseményeket, hanem a gondolat-olvasás segítségével előre megírja a tényeket.

— Nos, hát szerkesztő ur, ha ilyen erős versenytársakkal kell küzdenünk, akkor hagyjuk is itt ezt a korcs-mát és menjünk a műhelybe dolgozni.

A szerkesztő roppant kicsinyléssel nézett rajtam végig.

— Mit? hát maga munkával akarja legyőzni a „Csudahát és Vidéke“ redakcióját?

— Hát mivel?

— Fortélyá van a dolognak.

Bálám Józsiás eznap ollózott rendithetlen nyugalommal.

Este hat órakor fölkelt helyéről.

— Tegyük le a tollat barátom!

Azzal letette az ollót.

— Kész a lap. Most jöjjön velem, főzzük le a versenytársakat.

Bizonyosan valami szenzációs hír titkos forrásához vezet, — gondoltam magamban és kullogtam utána az árnyék hűségével.

Egyenest az „Igyál sógor“-ba nyitott.

Ott már össze volt gyülekezve az egész Csudahát. Egy dohánygyárat aznap estve elfogyaszthattak, akkora volt a füst.

Ott volt a b. laptársunk redakciója is.

A sárga arczúkról leritt az éjjeli munka.

Vacsoráztak is nemsokára.

Czihelődtek.

— Hova uraim, oly sietve? Stentorkodott az én redaktorom.

— Munkába. Várnak a táviratok. A kormányválságról kell vezércikket írni.

A nőegylet estélyéről tárczát,

Nekünk mindebből nem volt semmi, hát én a mehetnékség túsúráját éreztem a székemen.

— Jó, jó, marasztalta őket a szerkesztőm, — vezércikkre, tárczára ráérnek az urak azután is. — De most egy üveg karcsot hajtsunk föl az új kollega egészségére! Maradtak.

A konkurrens reporter felköszöntött engem.

Amire én éltettem az új reportert oly sokáig, hogy ő írhasa meg a világi életről a fontos tudósítást lapjának.

segélyvel ne látta volna el mar eddig is s a melyik még ezt nem tette, siet, hogy alkalmazottai mielőbb hozzájussanak.

Nálunk a megyei tisztviselők már megkapták az egy havi fizetést kitevő jutalmat, de városunk tisztviselői még erről csak álmodoznak. Egymás között ugyan már régebben kifejezték ebbeli óhajukat, de hivatalosan ez ügyben intézkedés még nem történt. Miskolcz városa nem zárkozhatik el tisztviselői megjutalmazása elől; s arról most nem beszélhetünk, méltányos-e a tisztviselők megjutalmazása, mert mindenki tudja, hogy a városi tisztviselők nagy része nincs abban a helyzetben, hogy Budapesten napokig időzzön.

Bizunk abban, hogy városunk derek polgármestere magáéva teszi az ügyet, melylyel már különben is foglalkozott s sikerülni fog, hogy a városi tisztviselők augusztus 1-ig hozzájussanak a megérdemelt jutalomhoz.

Igaz, hogy a városi tisztviselők fizetése most lett rendezve s felemelve, de a jelen esetben ez nem indokolná, hogy a miatt ne kapják meg az egy havi fizetést jutalmul, mert a Budapesten való tartózkodás különben is nagy kiadással járván, éppen ez idő szerint kell a fizetés-javítástól eltekintnünk s ezért pártoljuk a tisztviselők óhaját a magunk részéről, de meg méltányosságból is.

Menjünk Bártfára!

A fürdő-évad közepén vagyunk.

Ilyenkor mindazok, a kik „megrongált egészségük helyreállítása” czéljából üdülni, avagy a tikkasztó nyári hőség, por és a városi füledt levegő elől menekülni akarnak, azt a kérdést teszik föl: vajjon merre, hová menjenek?

Nem akarok az orvosok mesterségébe avatkozni, mert a hazai gyógyvizeket vegyelemezni, azok alkatrészeinek gyógyító hatását a különféle betegségek szerint pásmába szedni nem tudom és így hivatalosan sem vagyok arra, hogy a hazai fürdők használatára nézve bárkinek is tudományos tanácsokat adjak. Mindazonáltal hat évi tapasztalatom után a magyar nők és anyák érdekében bátran merem ajánlani, hogy azok, a kik sápkór-

A pohárköszöntő korcsmarengető hatást gyakorolt.

Össze-vissza köszöntgettük egymást. Az én szerkesztőm egyre-másra hozatta a bort. Szerkesztőm váltig emlékeztetett a szerződésemkor tett kijelentésemre és követelte, hogy meg is feleljek. Meg is feleltem.

Reggel négy órakor a „Csudahát és Vidéke” szerkesztőségét az asztal alá ittuk.

Diadalt röppentyűző szemmel tört be másnap a szerkesztőm.

— Győzelem, győzelem! Legyőztük a „Csudahát és Vidékét” a sárga földig.

— Hogy főztük le?

— Hát, hogy se vezércikkük, se tárczájuk.

— Hát? Üresen jelent meg a lapjuk első oldala?

— Nem. Hanem a korrektoruk irt egy cikket a liberalis reformokról. Aki ezt elolvassa, az örökre meggyűlöl minden liberalis reformot.

Igy csináltuk ezt minden nap. Egy hónapig kibírtam.

A második hónap elején megszöktem. Mivel hogy kisült, hogy a szerkesztő ur rendszerének legközvetlenebb áldozata én vagyok, mivel hogy a konkurrens redaktiót mindennap az én kontómra ittuk le.

(S. E.)

ban, vérszegénységben, gége-, tüdő-, gyomor- és bélhurutban, valamint idegbajban, görvély és angolkórban szenvednek. *csak menjenek egyenesen Bártfára!*

Nem áruolom el, hogy én micsoda bajban szenvedek, arra — azt hiszem — nem is kíváncsi az olvasó közönség, de annyit mondhatok, hogy az általam elsorolt betegségek minden nemére láttam és ismertem már nem egy szenvedőt Bártfán, a kik az előirt fürdőidő elteltével a legjobb egészségben hagyták el a remek tartózkodási helyet.

Már magában a tiszta balzsamos, ozón-dus levegő oly hatással van az emberre, hogy az, a ki otthon a legnagyobb fokú étvágytalanságban szenvedett, pár nap múlva Bártfán úgy eszik, mint a farkas. Ezt már magamon tapasztaltam.

Ásványvize, ez a kitünő gyógyhatású, égvényes, sósavas savanyúvíz 12 forrásból buzog föl. Valóságos istenáldása ez a szenvedő emberiségére.

Palotaszerű fürdőházaiban és új hidegvíz-gyógyintézetében a legnagyobb kényelmet találja föl a fürdőző közönség. Fenyőlevél-fürdője, vaslápfürdője, massage és villamos gyógyhelye, pezsgő szénasavas aczélfürdője a modern technika legújabb eszközeivel van berendezve.

A fürdőző közönség egészségére dr. *Hintz Henrik* fürdőorvos, közegészségügyi tanácsos, a Ferencz József-rend lovagja, fővárosi nő- és gyermekorvos örökösök. A vizgyógyintézet igazgató orvosa dr. *Kanarik Jakab* kassai orvos.

Eltekintve a bártfai fürdő vizének, fürdőinek és levegőjének rendkívüli gyógyhatásától, már magában a hely megérdemli, hogy oda üdülés végett minél többen elzárándokoljanak. A bártfai erdő Közép Európának legnagyobb fenyveserdeje. Ez a páratlan szépségű, hatalmas fenyveserdő csalta oda e század elején az oroszok hatalmas uralkodóját, *I. Sándor* czárt; ez vonzotta oda a mult évben *Erzsébet* királynék ő felségét is, a hol csaknem egy egész hónapot töltött.

A mi a közönség kényelmét illeti, a „Deák”, a „Széchenyi” és a többi ujonnan átalakított szállókban, valamint a magánházakban 700-nál több száraz és egészséges szoba áll a vendégek rendelkezésére, melyek fényesen, a legkényesebb igényeket is kielégítően vannak berendezve. A lakószobák átlagos ára hetenként 6—7 frt.

Kitünő vendéglőiben, fényes stylan épült kávéházában, valamint czukrászdájában a legnyenczebb ember is kielégítheti étvágyát.

A gyógyterem könyvtárral és zongorával van ellátva. A vendégek mulattatására kitünő népzenekekar működik.

Vannak ott történelmi nevezetességű kiránduló-helyek, melyek magukban véve méltók arra, hogy ott a tudomány emberei megforduljanak.

A figyelmes és előzékeny fürdőigazgatóság a fürdőre vonatkozó minden felvilágosítással, prospektussal ingyen és bérmentve szolgál.

A fürdővendégek kényelmére egészen augusztus 31-ig „Bártfa-fürdőben”, mely Bártfa vasuti állomástól 2 és fél kilométer távolságra esik, egy *külön vasuti kirendeltség* működik, mely a fürdőbe utazó közönség podgyászát, gyors és teherárut az állomásról a fürdőbe s onnan vissza az állomásra szállítja. A közönség tehát podgyászát az indulás helyén „Bártfa-fürdő” czimén adja föl.

A bártfai vasuti állomásonál kényelmes bér- és társaskocsik várnak reánk; azért tehát induljunk és — *menjünk Bártfára!*

—tné.

H I R E K.

— **József főherceg** m. kir. honvéd főparancsnok holnap délután 6 órakor városunkba érkezik. Uralkodóházunk e tiszta, magyar érzelmű, fönséges tagja — bár katonai szemleut alkalmából érkezik városunkba — bizonyára a polgári hatóságok, nemkülönben Miskolcz város lakossága részéről is lelkes fogadtatásban fog részesülni.

— **Bimbohullás.** Sulyos csapás érte Havassy Jenő vármegyei kiadót. A szülők szemefénye a 4 éves Irmuska, rövid szenvedés után tegnapelőtt jobb létre szenderült. Nyugodjék békén!

— **Személyi hir.** Paksy József kassai kir. főügyész-helyettes holnap városunkba érkezik a miskolczi kir. ügyészség megvizsgálása végett.

— **A II. egyet. tanügyi kongresszuson,** mely Budapesten most tartatik, a Borsodmegyei tanító-egylet első helyen áll. A tegnapelőtt tartott diszközgyűlésen 140 taggal volt a borsodi tanító-egylet képviselve, *Hidvéghy* Benő egyesületi elnök vezetése alatt. Nagy lelkesedés közepett énekelték el a „Hymnus”-t és a „Szózat”-ot; azután pedig az elnök remek beszédben ecsetelte az ünnep jelentőségét.

— **Fővárosi alaposság.** Egyik budapesti lap ma megjelent számában: „*Öngyilkosok városa*” hangzatos czimet adományozza díjmentesen városunknak és hírül adja a bámuló világnak, hogy nap-nap után egy két öngyilkossági esetről ad hirt a táviró. —

Még hozzá a táviró! És vajjon mit ujságot most az a táviró! Azt, hogy Grenyó Lajos nevű hivatalnok reménytelen szerelemből önkézüleg vetett végett életének és hogy tragikus sorsa mély részvétet kelt városunkban. — Hát eltekintve attól, hogy azt a Grenyót tulajdonképen Benyonak hívják, *nem áll*, hogy hivatalnok volt, mert *reszelő-vágó volt* a szegény. *Nem áll* továbbá, hogy *véget* vetett életének, mert életben van a jámbor, sebéből nemsokára kigyógyul; de *nem áll* az sem, hogy reménytelen szerelemből lőtt magába, mert az ipsének szerelmi tárgya a — *pálinka* volt; már pedig a pálinka tudvalevőleg bárkinek is megszerzi a mámor édes gyönyöreit, a ki megfizeti az árát. — A mi azonban legkevésbé áll, az, hogy a boldogtalan alkoholista örült tette „mély” részvétet keltett volna városzerte. — Ha részvétről szó van, az csakis ama lap iránt nyilvánulhat, a ki — így fölülteti magát.

— **Házvétel.** *Horváth* Lajos országgyűlési képviselő megvette *Erdey* Kálmán vaskereskedő Széchenyi-utcán levő házat, 65 ezer forintért.

— **Nyári táncvígalmom.** A miskolczi ipartestület védnöksége alatt álló ifjusági *Önképző kör* holnap, vasárnap tartja nyári táncvígalmát a népkerti-lövölde táncz helyiségében. A táncvígalmom iránt nagy érdeklődés mutatkozik és ha az idő nem rontja el, sikerülni fog.

— **Főuri keresztelő.** Báró Radvánszky Béla koronaőr és neje, Tisza Paula újszülött leányának keresztelője mult hó 29-én ment végbe Sajó-Kazán, számos főuri vendég jelenlétében. A keresztelési szertartást *Szász* Károly ev. ref. püspök végezte.

— **Eljegyzés.** *Szabó* Kálmán vasuti mozdonyvezető gyakornok szombaton tartotta eljegyzését *Kállay* Vilma kisasszonnyal, Kállay J. mozdonyvezető szép és kedves leányával.

— **Hymen.** Sallay Mihály főgymnasiunai tanár Hódmezővásárhelyről eljegyezte Mayer Irén urhölgyet, a miskolczi példány-óvoda kedves és szeretetre méltó óvónőjét.

— **Eljegyzés.** *Weinberger Lajos* közj. hivatalnok jegyet váltott özv. *Moskovitz Gáspárné* kedves leányával, *Rózával*.

— **Táncmulatság.** A kereskedők és kereskedő ifjak nyári táncmulatsága f. hó 2-án csütörtökön este tartatott meg az e czélra csinosan és izlésesen földiszített és megvilágított népkerti lövölde helyiségében.

Ez a mulatság már egyszer — kedvezőtlen idő miatt — halasztást szenvedett volt és most is úgy látszott, hogy el kell majd halasztani, a mennyiben csütörtökön reggel szakadt az eső. Délfelé az idő kiderült és így meg volt tartható a táncvigalom, még pedig a legkedvezőbb időben.

Lang Sámuel egyleti elnök és *Fischer Ignác* alelnök — utóbbi egyszersmind a rendező bizottság elnöke — igen nagy buzgalmat fejtettek ki a táncvigalom sikeressé tételében, a miben a derék rendezőség is segítségükre volt, de valamennyien együtvéve nem voltak képesek megküzdeni azon — mondjuk — előkelőségi mániából fakadó közönnyel, melyet a kereskedők nagy többsége jónak látott a táncmulatsággal szemben alkalmazni. Ha talán azért derogált a kereskedőknek megjelenni ezen a mulatságon, mert tudták, hogy annak zömét az alkalmazott fiatal emberek fogják képezni, úgy ez mindenesetre nagy hiba volt. Azonban ettől eltekintve, a mulatság jól sikerült. Volt igen sok szebbnél-szebb leány és asszony, valamint volt elegendő tánczos is és így, a kik ott voltak, jól mulattak. Az első négyest mintegy 60 pár tánczolta. A kitűzött jótékony czélra — kereskedelmi kórház és egyleti könyvtár — körülbelül 100 frt fog esni a jövedelemből.

— **Örült.** *Danes József* 48 éves, róm. kat. nős, gyermekes embert ma Négyes községből, mint közveszélyes örültet a helybeli közkórházba szállították. Ezt a szegény embert már ezeltől egy hónappal is igyekeztek behozni a kórházba, de akkor vagy nem volt még közveszélyes, vagy nem volt a kórházban hely. Tény, hogy akkor a rendőrség innen hazatolonczolta Négyesre.

— **Eskütétel.** A m. kir. államvasutak miskolci üzletvezetőségének fiatal, eddig még föl nem esketett hivatalnokai f. hó 1-én mintegy 150-en letették a hivatalos esküt *Horváth Károly* főfelügyelői kiküldött előtt.

— **A Borsodi kerékpáregylet** mult vasárnapi kirándulása Egerbe, daczára az esőzés és szeles időnek igen jól sikerült. A bányólgyén át a tervezett út elmaradt, helyette az utat Mályi, Nyék, Emőd, Vatha, Ábrány. Keresztes, Kövesd, Andornak és Kistályán át tették meg, mely ut 73 klm. hosszú és tekintve a sok partos helyeket 4 órai hajtást igényel. — Kistályán az alakuló félben lévő Egri kerékpáregylet 4 tagja fogadta a biciklistákat és kalauzolta őket a városban, honnan kellemes emlékeket hozván magukkal, — másnap tértek vissza a kerekesekek. — Vasárnap f. hó 5-én d. e. 11 órakor kirándulás Szerencsre, résztvenni óhajtok kéretnek a jelzett időben pontosan a „Korona“ udvarán megjelenni.

— **A jó példa követői.** A „Hitelintézet“ igazgatósága követte a Takarékpénztár és „Borsod-miskolci gőzmalom“ nemes példáját a hazafias áldozatkészség tekintetében és — mint értesülünk — megfelelő milleniumi ajándékot juttatott tisztviselőinek. Reméljük, hogy lesz alkalmunk mihamarabb hirt adni arról, hogy a többi pénzintézetek, nagyobb iparvállalatok, valamint a biztosító társaságok is követték e nemes példát.

— **Öngyilkossági kísérlet.** *Benyo Lajos* edelényi születésű, 29 éves, gör. kath. nőtlen reszelővágó segéd — ki Basiszta Béla műhelyében volt alkalmazva — szerdán este 6 óra körül, ittas állapotban, egy régi, rozsdás revolverrel, melyet tisztítás végett hoztak a műhelybe, ott a műhely udvarában öngyilkossági kísérletet követett el. A revolver jobb halántékának volt irányítva, de a

kilőtt golyó nem hatolt az agyba, hanem a falcsontba ment. Nemesebb részek sérülése nem történt és így *Benyo* felépülhet. A golyót eddig még, — minthogy kitapintani nem lehet, — nem vették ki a sebesült fejéből. A tett oka semmi egyéb, mint teljes erkölcsi elzülés és az alkohol mértéktelen élvezete által előidézett agybeli perverzitás. A szerelemnek semmi köze a dologhoz.

— **Városi közgyűlés.** Miskolc város képviselőtestülete f. hó 4-én d. u. 3 órakor rendkívüli közgyűlést tart. A közgyűlés tárgyai: 1. A szabályrendeletben megállapított szakbizottságok összeállításai iránti intézkedés. 2. A pénztárnál a könyvelői és egyirtnoki állás betöltése iránti intézkedés. 3. Szathmáry Pál v. tanácsnok nyugdíjazásérti kérvénye. 4. Szőke Ferencz egyházi adóbejárat lemondása és hegydíj iránti kérelme. 5. A Klein Jakab tulajdonához tartozó Hunyad-utcai telek kisajátítása iránti jelentés. 6. Silbiger Ármán kérvénye a város kötelekébe való felvételéért.

— **Lelkészbeköltés.** *Kenyeresz Árpád*, városunk derék fiának a tiszalúci egyház lelkesi állásra való beiktatása holnap, azaz július hó 5-én nagy ünnepélyességek között megy végbe. Az ünnepélyen városunkból is sokan részt vesznek.

— **Áthelyezés.** *Gaál Ferencz* miskolci ev. ref. segédlelkészt *Tóth Dániel* esperes a mezőkeresztesi egyházba helyettes lelkesi minőségben áthelyezte. A rokonszenves fiatal lelkes új állomáshelyét tegnap foglalta el. Helyét a miskolci egyházban az őszi gyűlésig ideiglenesen *Zarándy Bertalan* segédlelkész tölti be.

— **Tűzoltó-mulatság.** A „Mezőkövesdi önkéntes tűzoltó-egylet saját pénztára javára a mező-kövesdi kir. járásbirósági épület udvarán f. 1896. évi július hó 18-én zártkörű nyári táncmulatságot rendez. Belépti díj személyenként 60 kr. Kezdeté este 7 órakor. Izléses ételek és italokról mérsékelt árak mellett gondoskodva lesz.

— **Halálozás.** Vettük s részvétellel közöljük a következő gyászjelentést: *Özv. Czövek Mária* úgy a saját, mint gyermekei: *Gyula* és *Károly*, továbbá menyje: *Csányi Boriska* és unokái: *Vilma*, *Árpád* és *Margit*, valamint sógora: *Gomba Imre* és számos rokonai nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelenti a szerető jó feleség, gondos anya, nagyanya, hü testvér és rokonnak, *Czövek Mária* szül. *Gomba Erzsébet*nek 1896. június hó 30-án d. u. 4 órakor élete 61-ik, boldog házasságának 40-ik évében hosszú, kínos szenvedés után történt gyászosan elhunytát. A megboldogult földi maradványai az ev. ref. egyház szertartása szerint f. hó 2-án d. u. 5 és fél órakor tetetnek örök nyugalomra a *Tóth-utca* 53. sz. házból a tetemvári sírkertbe, Miskolc, 1896. július hó 1-én. Béke poraira!

— **Heő-csabai cigányvirtus.** Julius 1-én a derék heő-csabai cigányok csatát rendeztek a baromvásáron. A dolog abból keletkezett, hogy a cigányok eladtak egy lovat *Lakatos Antal* bódvai lakosnak. A vásár csak ment volna valahogy simán, ámde az állomáson, azon már alaposan összepereltek a felek és ahol cigányok perelnek, ott okvetlen kell verekedésnek is lenni. — Így volt most is és midőn *Lakatos* uram kerekken kijelentette, hogy nem fizet áldomást, elhangzott a csatakiáltás és 5 cigány, névszerint *Barna Károly*, *Kolompár József*, *Sztojka László*, *Kolompár András* és *Barna János* nekiestek a szegény embernek és alaposan eldöngették. — Midőn a rendőrök megjelentek, még vigan verekedtek a cigányok, de azért a kihallgatásnál a legártatlanabb arcczal valottak, hogy ők egy ujjal sem nyultak *Lakatos*hoz. Az ügy átétetett a kir. járásbirósághoz.

— **Kirándulás.** A „Borsodi Bükk-egylet“ f. hó 5-én, vasárnap kirándulást rendez *Visnyóra*. Az érdekes kirándulás részletes programját közöltük lapunk mult szombati számában.

— **Halálozás.** A közoktatásnak egy veterán munkása dőlt ki *Ferderber Ignác*czal, ki e napokban élte 74-ik évében elhunyt. *Ferderber Ignác* neve széles körben volt ismeretes s városunkban hosszú időn keresztül ő volt a francia nyelv csaknem kizárólagos tanító-mestere. Halálát gyermekein és unokáin kívül számos halás tanítványa gyászolja. Tenetése nagy részvétellel ment végbe. Béke hamvaira!

— **Kis iparunk és a bakkancs szállítás.** Igen jellemző a helybeli ipari viszonyainkra, a szegedi kereskedelmi és iparkamara jelentése. — A míg az ottani kamara területén működő bőriparosok tiz alkalmi szövetkezete pályázott, melyekben 389 bőriparos összesen 91230 pár lábbeli szállítására tesz ajánlatot; addig a miskolci kereskedelmi s iparkamara területén dolgozó önálló bőriparosok két alkalmi szövetkezete összesen 39 taggal 4000 pár lábbeli szállítására kíván vállalkozni. — Hisszük, hogy a kamara által kezdeményezett bőripari-szaktanfolyam a jövőben nagyobb sikert mutathat fel, — a mit a kis kézműiparosainkra közgazdasági s megélhetési szempontból is kívánatosnak tartunk.

— **A beiratások a kir. kath. gymnasiumba,** még pedig annak összes osztályaiba, f. é. július 5-ig bezárólag eszközöltetnek délelőtt 9—11 óra között. Az igazgatóság.

— **A gyujtogató vasut.** Az aratás idején igen sok kárt okoz a földeken áthaladó vasut az ő gyujtogató szikráival s évenként százakra menő perekkel kénytelenek a gazdák fellépni az illető vasutársaságok ellen. Az ilyen ügyekben szerzett kellemetlen tapasztalatok — mint értesülünk — arra indították a magyar államvasutak igazgatóságát, hogy e dologban átiratot intézzen a törvényhatóságokhoz. Az átiratban azt kéri az államvasutak igazgatósága, hogy minden községben, melynek határát vasut érinti, hirdettessék ki, miszerint a gazdák a vasuti pályatesttől legalább is 100 méternyire helyezték el a learatott gabonát, illetőleg a kévekereszteket, nehogy a lokomotiv szikrája bajt okozzon. Oly esetekben, a mikor a kévek nem voltak 100 méternyire a vasutesttől, az esetleges tűzkárért a vasut nem ad kárpótlást.

— **Borsodvármegye Budapesten.** A borsodmegyei általános tünitőegylet, egy régebbi határozatából kifolyólag e hó 2-án Budapesten a müegyetem tanácstermében diszközgyűlést tartott. A gyűlésen *Hidvégi Benő* kir. tanfelügyelő, az egylet elnöke nagyszabásu megnyitó beszédet tartott, azután *Kulik Márton* jegyző hosszabb és szellemes beszédben a millennium fontosságát fejtegette. Ezek mellett meg néhány érdekesebb ügyet intéztek el. Megyénk tanítói közül nagy számmal vettek részt a gyűlésen, mely a Hymnus elénekzése után véget ért.

— **Kedvezmények a tartalékos tiszteknek.** A közös hadügyminiszter a honvédelmi miniszterrel egyetértőleg a véderő törvény több pontját módosító rendeletet bocsátott ki. E rendelet tegnap érkezett Borsodvármegye törvényhatóságához. A módosított pontok a tartalékos tisztek és honvédsapródok érdekeit érintik. Az első pont a tartalékos tisztek és hadapródok behívását úgy módosítja, hogy ezek állománytestesteik által évente február hónap elején a bevonulási határidők körülbelül való megjelölése mellett írásbelileg értesítendők, hogy az év folyamán fegyvergyakorlatra be fognak hivatalni. A második pont a menetlevelek kiadása és a pénzelőlegek kiutalványozása iránt intézkedik. E szerint az előlegesen megállapítandó illetékeszerü utiköltségeknek, illetőleg utielőlegnek kiszolgáltatása végett a behívottnak a legközelebbi honvédsapattesthez kell fordulnia,

mely a menetlevél második részét tartozik kiállítani. A menetlevél első részét ezt megelőzőleg az állományilletékes csapattest állítja ki. A harmadik pontból kitűnik az, hogy a „Személyi tudósítványok” 8. és 9. rovatának hatósági igazolásai mindeddig nem voltak bélyegmentesek. A honvédelmi (hadügy) miniszter azok bélyegmentességét csak most rendelte el. A negyedik és utolsó pont a tartalékos tiszthelyettesek ama részét, kik azért nem neveztettek ki tartalékos tisztekké, mert a szükséges évi jövedelmet felmutatni nem voltak képesek, felmenti a ruházat és felszerelés egyes részeinek kötelező beszerzése alól.

— **Meghiusult betörés.** Tegnap éjjeli három órakor Englisch Popperich tábornok felső-papszer-utczai lakásába egy ismeretlen tettes akart behatolni. Az egyik utczai ablak felső része ugyanis éjjel nyitva volt, s a tettes az ablakra mászva felülről akarta az alsó ablakot kinyitni; de a zajra a tábornok felébredt, csendesen az ablak mellé húzódott, s meg is fogta a betörő nadrágját, ki holtra ijedve leugrott az ablakról s elfutott.

— **Rabszökevények.** A miskolci rendőrség e hó 1-én a budapesti főkapitányságtól a következő köröző levelet kapta: Junius hónap 30-án délután 1 órakor a pestvidéki kir. törvényszék fegyházából betörés miatt fegyházra ítélt *Affendakis* Periklesz éslopás miatt hat évi fegyházra ítélt *Kázár* Ambrus megszöktek.

Személyleírás.

Affendakis Periklesz születési helye: Alexandria, Egyiptom; kora: 1865; állapota: nőtlen; beszél: görögül, olaszul, arabul; testalkata; közép; arcszíne: barnás; homloka: domboru; szeme: barna; szája: kicsiny, keskenymetszésű; bajusza: fekete, vékony; illetőségi helye: Athén. Görögország; valása: görög kel.; foglalkozása: mérnök, oklevél nélkül; nagysága 165 czm.; arca széles; haja barnás, baloldalt választja, szemöldöke: fekete, vékony; orra: kicsiny; fogai épek; szakáll: beretvált; különös ismertető jelei: balkezén a mutatóujjának első perczén belül vágástól eredő sebforradás, hasán a köldök felett lencse; bal szája széle felett kis lencse. Ruházata: sötétkék sakkó; nadrág, mellény valamivel világosabb *Kázár* öltözeténél. fekete kemény kalapja és fekete nyakkendője van. Sárga cipője.

Kázár Ambrus Béla, szül. és ill. helye: Nagy-Körös. 21 éves, ref., nőtlen kéményseprő, napszámos; beszél: magyarul; 159 czm.; zömök; arca: kerek, egészséges; haja, szemöldöke, barna; szeme: barna; homloka: alacsony; orra: széles, nyomott; szája: rendes; álla: kerek; bajusza, szakáll: nincs. Különös ismertető jele: bal karján égési sebhely.

Ruházata: Sötétkék kamgarn-nadrág, fekete nyakkendő, rabbakancs, kalap és kabát nélkül. Inge fehér.

Felkéretnek az összes hatóságok, hogy nevezettek nyomoztatni és letartóztatni sziveskedjenek.

Budapest, 1896. évi június 30-án.

Főkapitányság.

— **Itt vannak a tótok!** Péter-Pál napja nevezetes nap a gazdak előtt. Ez a nap jelzi az aratási időszak kezdetét. E napra szegődtek a nagyobb gazdak is a felvidéki tótokat, a kik egész vonatokkal érkeznek meg Péter-Pál napjára. Jönnek azonban szekereken is, azokon a hosszú, vászonernyős szekereken, amelyekben olyan vidáman koczognak azok az apró, de jól táplált lovak, mintha nem is 15—20 mérföldről jönnének. — Egész faluk maradnak üresen aratás táján a felvidéki hegyekben; a munka-bíró férfiak és asszonyok mind lejönnek az áldott buzatermő alföldre, hogy megkeressék a maguk „tizenheted”-ét, amiből talán egész télen át kell megélniök. Azok a borotvált állu, nyírott bajuszu, hosszú haju, durva daróc ruhaju bocskoros tótok szive

sen látott vendégei az alföldnek, mint rendkívül munkás nép, a mely élelem dolgában is kevéssel beeri, legfeljebb ha az első napokon rontja el gyomrát a szokatlan zsiros eledel, meg a szalonna, a minek ilyenkor röhön esnek neki. — Érdekes megfigyelésre nyújt alkalmat az is, hogy azok a durva daróc ruhák milyen szokatlan fehérek, mikor az „arató tótok” (vagy egy rémes szójátékkal: „aratótok”) megérkeznek s mive lesz a nyári nap hevében, a porban és esőben, mire visszaindulnak!

— **Közérdekű.** Ujjonnan belépett telefon-előfizetők: Varajthy és Bogdán építési iroda, losonczy gőzmalom bevásárlási iroda.

TANÜGY.

Jó iskola.

A miskolci tanügyi körben pályadíjat nyert értekezés. Irta: *Puinoky István.*

(Folytatás.)

A módszeres utasításokra vonatkozólag meg kell jegyezni, hogy az egyes tanítási leczkéknek fokozati helyes elintézése képezi a sikeres tanítás titkát. Ezekre különben az u. n. vezérkönyvek mintaleczkéi nyújthatnak útbaigazítást. A tananyag részletes feldolgozása és a tanítás menetének megállapítása tisztán a helyi körülményektől függ. A tantervvel szoros összefüggésben van az órarend, mely szintén nagy gondosságot igényel.

Az egyes tantárgyak tanítására nézve követendő eljárás leírása — mint minden tanító előtt szükséges tudni való fölsorolása — itt fölsőleges, de máskülönbén is, bármely módszertan erre sokkal jobb, alaposabb útbaigazítást ad.

Hogy a tanítás fokozatos, hogy egyetemes, hogy általános, elemi legyen stb. ezeket fejtegetni felesleges.

De hogy a tanító jó kedvvel tanítson, hogy a tanórákat szorgalmasan megtartsa, hogy a társadalomban az őt megillető helyet elfoglalhassa, ehez okvetlenül szükséges a biztos és elegendő jövedelem. Mert, ki anyagi gondokkal küzd, hol a tanító arról kénytelen gondolkodni, hogy csekély fizetését miként ossza be, hogy éljen meg belőle, ott kivesz az ambíció, ki az ideális szeretet és lelkesedés a pálya iránt, ott jó kedvvel, nyugodt kedélyhangulattal tanítani nem lehet, így sikeres eredményt elérni lehetetlen. Pedig ezen segíteni lehet is, kell is. Mert kevés helyen van a tanítónak annyi fizetése, hogy abból tisztességesen ruházkodva megélhesen, esetleg gyermekeit iskoláztathassa. A törvényhozásilag megállapított s az állam által kipótolható 400 frt fizetési minimum édes-keves a tanító számára. szemben avval a gigási munkával, mit e csekély fizetésért az állam, az egyház és társadalom részére teljesít. Legyen elegendő készpénzfizetés által biztosítva a tanító existenciája, ugy bátran lehet követelni, elvárni, hogy minden tanító betöltse lelkiismeretesen feladatát, hivatását. De hagyjuk a sajnó sebet! Régióta és sok panasz hangzott fel azért már a tanítók ezrének ajkáról s mi — csak egy újabb, de fájóbb csalódással lettünk gazdagabbak!!

II.

Ha már a jó tanító megvan, ha megvannak benne mindazon jó tulajdonok, melyek segítségével és felhasználásával ő képes és tud is jól tanítani s eredményt felmutatni, szükséges, hogy legyen a hely és körülmény is jó, czélszerű, hol és mik között a tanító tanít. Ennélfogva szükséges, hogy az iskola a) külső és b) belső szervezete a sikeres tanítás céljából felmerülő követelményeknek megfelelően.

a) A külső szervezetben első az iskola-épület s tanterem. Az iskolaépület legyen csendes, szabad, emelkedett helyen, jó anyagból díszesen építve, a tanköteles gyermekek

befogadására elég tág, magas, tágas udvarral, elkülönített árnyékszékekkel. A tanterem nagyságára, világítására, felszerelésére mértékadó lehet a népokt. törv. alapján kiadott miniszteri rendeletek és rendelkezések. Legyen kellő számú tanterem. A törvény 80 gyermeket enged meg egy tanteremben, de legczélszerűbb volna, — mondja Niemeyer — hogy egy tanterembe 40 növendéknél több ne járjon.

Közgazdaság.

— **Kötelező állatbiztosítás.** Az osztrák kormány a kötelező állatbiztosítást tervezi. Az összes gazdasági egyletek véleményét kikértek ebben az ügyben.

— **Országos mezőgazdasági hitelegylet.** A magyar agrár és járadék bank igen üdvös dolgot tervez, egy hitelegyesület alapítását, mely az országos mezőgazdasági hitelegyesület tagjainak váltóhitelt nyújt, még pedig a hitelrészés egyedüli aláírására. A kamatláb egyelőre 5¹/₄ százalékban állapított meg. A hitelegyesület szervezeti szabályzata az egyesület megalakítását ahhoz föltételhez köti, hogy legalább 30 hitelrészés, legalább 200,000 frt engedélyezett hitellel lépjen az egyesületbe. Miatán eddig már 40 hitelrészés 854.000 frt hitelgénynyel jelentkezett, az ország legtekintélyesebb és közbizalmat érdemlő mezőgazdák köréből, az egyesület megalakítása el volt határozható.

— **A finanziaális ököljog terjedése.** Mintha járvány ütött volna bele, oly rohamosan terjed a finanziaális ököljog pusztítása. Három helyről érkezik hír a munkások és fogyasztók ellen intézett újabb támadásról a már tulságosan elbizakodott és a kormány által oly méltatlanul támogatott, sőt dédelgetett nagytőkének. A *börgyárosok* le akarják közös megegyezés alapján szállítani az árakat; de nem az eladási árakat. Oh, korántsem! — Hanem a bevásárlási árakat. A napokban ugyanis egyhangulag kimondották, hogy a most kezdődő bevásárlási évad alatt a gazdáknak, juhtenyésztőknek és mészárosoknak *tíz-tizenöt* százalékkal kevesebbet fognak fizetni a nyersbőrökért. Az ekként megállapított egyértelmű határozat rögtön életbe is lépett.

A hol pedig mindenki nevet, ott a vasgyárosok sem sirhatnak; következképp ucczu neki, ők is hamarosan — persze közmegegyezéssel — felemelték a drót árát métermázsánként 75 krajczárral, a rudvas és bádoglemez árát 25 krajczárral.

A *mütrágyagyárosok* álltak be a harmadiknak a glécsába; ők is emelik az árakat.

Hát, hogy ha ez nem a legféltelenebb ököljog, akkor micsoda?

— **Az állami menlövásár.** A földmivélsügyi miniszter a következő felhívást adta ki: Felhivom mindazokat a tenyésztőket, kiknek birtokában három és fél évet betöltött, de a nyolczadik évet még meg nem haladt kora menló van és azt eladni óhajtják, hogy ebbeli szándékukat, annak kitüntetésével, hogy a menló, mely vármegyében, mely városban, községben vagy pusztában áll, továbbá az eladási árát is hozzám (50 kros bélyeggel ellátott beadványban) legkésőbb augusztus 20-ig jelentsek be. Az eladandó ménnek a bejelentések mérvéhez és a bejelentők lakhelyéhez képes, ugy a mint a mult évben, ismét egyes központokon fognak bizottságilag megsejmelítetni és a vételár tekintetében létrejött egyezkedés után azonnal megvásároltatni és átvétetni. 165 czentiméternél alacsonyabb ménnek, tekintettel a méntelepekben már meglévő anyagra, nem vásároltatnak, kivéve, ha a ló kitünő

minősége a megszerzést kívánatosá teszi. A megvásárolt mének vételára csak 1897. évi január hó első felében fog azon adóhivatalnál kifizettetni, melyet az eladó a vásárlás alkalmával kijelöl.

CSARNOK.

Keserü orvosság.

— Humoreszk. —

A én Károly barátom a legszebb ember lett volna, ha potrohos nem lett volna. Midőn az utolsó táncmulatságon két hét előtt készült szalon-kabátját használni akarta, megdöbbenve tapasztalta annak begombolhatatlanságát. — „Megvastagodtam volna?” sóhajtott a kétségbeesetten. „Nem! nem! Az lehetetlen. Bizonyosan a posztó ment össze az utolsó esőzés alkalmával.” Menten szabójához küldött, ki kevés vártatva megjelent. Udvarias köszönetet után végig nézett a művész Károlyunkon és a kabáton.

— Bizonyosan sokat méltóztatott reggelizni.

— Mint rendszeren egy csésze tejfelt.

— Egyéb semmit?

— Egy falatot sem.

— Akkor méltóztassék kegyesen megengedni, hogy alázatos szerény nézetemnek szerénytelen kifejezését kockáztatni ezennel szabadon bátorodom.

— Ki vele!

— Két hét óta, alázattal esedezem, vastagságának kegyes terjedékenysége éppen három decziméter.

— Siess, fuss, rohanj a doktor urért Péter! Oh jaj, mi lesz belőlem — öreg napjaimra, rebegé fuldokolva az én szerencsétlen barátom.

Vagy megőrülök — vagy szétpattanok, mint a kartács.

Péter inas futott, a doktor ur rohant, vélvégvonaglásban az ő drága paciensét. Mily nagy lehetett meglepetése, midőn a vélt beteg tulságos egészségről panaszkodott. Aeskulap csalódott tanítványa azon reménytelen arczkifejezést mutatta, a melyben héberkorba tudományának szerencsétlen áldozatait szokta részeltetni és e lázári tekintet Károlyunk szívébe furodott.

— Ugye, ugye doktor ur, megüt a guta.

— Isten ments! On száz évig is élhet és ha ez három évig így tart, akkor olyan szép lesz, mint az én Vastagfi szomszédom.

— Mi-mi-mit? dadogá Károly. Kedves drága orvos ur, könyörüljön egy kétségbeesett emberen! Mentsen meg! Inkább meghalok, mintsem olyan szörnyeteg legyek. Mentsen meg, ha ismer humanitást!

— Hogyan, miként?

— Hogyan, miként — oh, oh, oh! Adjon mérget, csendesen emesztő mérget.

— Jól van, rendelék önnek mérget — válaszolt az orvos. — Éhezzenek! Az éhség nemcsak a legjobb szakács, de a legjobb mérge is. De ugyan kérem, oly rossz dolognak tartja a vastagságot? Vannak és voltak fejedelmek, hadvezérek, államférfiak, kik vastagok. Crösus gazdag és vastag volt. Rómában, a világhódító városban, nem voltak-e vastag szenátorok, quästorok, bibornokok és pápák? Hiszen Nagy Károly egyik utódját „Vastag Károlynak” nevezi a történelem. Ha egy „Karolingi” viselhette e címet — miért ne viselhetné egy „Károly”? Az orvos ilyen és másnemű vigasztalások után távozott. Ez orvosi látogatás óta Károly, hogy soványodjék — reggel tejfel helyett — tejet ivott; délben pecsenye és pudding helyett csupán rántott levest evett. Mulatni nem járt, de az ez alkalommal városában működő szintársulat előadásait szorgalmasan látogatta, remélvén — hogy az unalom és a sovány multság behatással lesz vastagságára.

Hiába — a halandó nem bír az ég hatalmával. Károly négy hét múlva sajnosan tapasztalta, hogy ismét öt bécsi fonttal lett nehezebb. Mivel a mozgás is fogyaszt, Károly eleven „perpetuum mobile” lett. Reggeltől estig sétálgatott, lovagolt, ugrált és tornászott. Minden hiába! Károly el nem kerülhette sorsát és az vastagságra kárhoztatta.

Ily szomorú állapotok közt látott Károly egy drámát előadni, melyben a megholt szerelmes szelleme megjelenik.

Károly feszült figyelme mindjárt észrevette, hogy a szerelmes sokkal soványabb, mint az életben volt. Es mi más okozhatta soványságát — mint boldogtalan szerelme...?

Mint a villám nyílt Falstaffunk agyán keresztül a gondolat, hogy boldogtalan szerelmem — talán őt is megsoványítaná.

Gyorsan ideált keresett, a kitől remélhetőleg kosarat kap és ez ideált a gazdag, előkelő és hiu Olgában vélte feltalálni. Lehetőleg gyorsan belészerezett és a legközelebbi alkalommal térdre rogyott előtte.

— És az imádott *nem adott kosarat*. Mintha a villám csapott volna le Károly barátom előtt.

Olga szüleinek tudomására jutván a kölcsönös szerelem, az ifjú pár egybekezeset nem akadályozták és Olga Károlyé lett. A menyegzőt kéjutazas követte. Az új pár meglepetve szemlélte a barni felföld fényes gletschereit, a leáldozó berni biborától bera-gyogva; megnézték Schaffhausent, Zürichet, a rajnai viruló partokat; elmerengtek a „Loreley” látásán és félévi távollét után visszatértek szülőföldjükre.

Szegény Károly! Amor megtagadta megmentésedet és Hymen karjaiban feltaláltad azt

Két év múltán láttam barátomat, és ime,

vastagsága nyomtalanul eltűnt. Karcsu volt, mint a tölgyfa, de ágai úgy lógtak, mint a szomorú fűzfának.

— Mi busit? kérdém tőle.

— Soványságom — válaszolt ovány mosolygással. — Hej barátom, csak szép idők jártak akkor, mikor én még „Vastag Károly” voltam . . . mikor még Xantippe nem környezett.

— Látod, látod, sokszor az orvosság keserűbb a betegségnél (K. M.)

Hivatalos értesítés!

A borsodmegyei m. kir. Pénzügyigazgató ur által az 1896. évre megállapított I. II. osztályu kereseti adókievetéseket tartalmazó lajstromok az 1883. évi XLIV. t. cz. 18. §-a értelmében július hó 4—12-ig bezárólag Miskolcz város adópénztári hivatalánál 8 napi közzszemlére kitétetik

Mely körülményt azon figyelmeztetéssel hozzuk az érdekeltek tudomására, hogy azon adózók, kik a kivetési lajstromokban foglalt adónemekkel már a múlt évben is megváltak róva, a lajstromok közzétételeét követő 15 nap alatt, azon adózók pedig, kik a f. évben első ízben rovattak meg, adótartozásuknak az adókönyvecskében történt bejegyzését követő 15 nap alatt a közigazgatási bizottsághoz fellebbezhetnek.

A fellebbezések beadására nézve megjegyeztetik, hogy azok az itt említett mindkét adónemet illetőleg az alulirt hivatalnál nyújtandók be.

Miskolcz, 1896. év július hó 2-án.

Miskolcz város adópénztári hivatala.

Értesítés.

Az 1893. évi XLIV. t. cz. 49. §-a. valamint a Nagyméltóságú m. kir. Penzügyminiszter urnak 1889. január 5-én 60074/888. szám alatt kibocsájtott körrendelete értelmében felhívjuk Miskolcz város szőlőbirtokosait, kiknek szőlőjük a *phylloxera vastatrix* rovar által részben, vagy egészben elpusztított, hogy az esedékes földadó leengedése tekintetéből Miskolcz város birtoknyilvántartójánál f. hó 25-ig annyival inkább jelentkezzenek, mivel ellen esetben az adóleengedésre igényt nem tarthatnak,

Miskolcz 1896. július hó 1.

Miskolcz város adópénztári hivatala.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Dr. Kontz Miklós.

Helyettes szerkesztő és lapkiadó:

Ruttkay Menyhért.

Főmunkatárs:

Hrebenda Béla.

Házeladás.

Mező-Kövesden, a fő-uton, egy nem régiben épült **4 szobás lakás, éléskamra, pincze,** az udvaron külön konyha, cselédlakkal

eladó!

Venni szándékozó értekezhet levélileg vagy személyesen **Barnay László** gazdatisztnél Kétútközön (Hevesmegye, u. p. Poroszló) vasuti állomás helyben.

Gedeon és Társa

könyvnyomdájában Miskolczon

egy 3—4 gymn. osztályt végzett

ifjú

tanulóul

felvétetik.

HÖLGYEK RÉSZÉRE LEGUJABB!

Universál fűző.

Kitünő derékformát képez és a halsont eltörését lehetetlenné teszi.

III. II. I. minőség

frt 2.50 3.50 4.50

jó Drill *halsontban*, szürke, drap és fehér kivitelben.

Kizárólagos raktár Miskolczon

Kálnai Lipót üzletében.

Universal Corsetta-védőnk

minden nőnek lehetővé teszi, hogy tört fűzőjét javítás nélkül viselheti.

1 pár 50 krért kapható minden jobb rövid- és divatárú-üzletben.

Nagyban a szabadsalom tulajdonosainál:

Spitzer és Steiner Bécs,

VII., Siebensterngasse 16. a/.

100 forintos

menyasszonyi kelengye.

12	drb	női	ing	diszítve	18.—
6	"	háló	kötös	himzéssel	8.40
6	"	női	nadrág		7.20
3	"	alsó	szoknya		8.40
12	"	zsebkendő	fehér	vagy színes	3.—
12	"	kötött	harisnya	fehér v. sz.	5.40
2	"	atlas	kasmirpajlan		8.—
6	"	párnahaj	szépen	kiállítva	7.—
6	"	naukin	tolhuzat		3.90
6	"	alsó	lepedő		6.60
2	"	6 szem.	ezérmadamast-teríték		8.50
1	"	12	"	"	8.—
2	"	kávés	teríték	színes	5.40
12	"	ezérmadamast	törülköző		4.80
12	"	portörölő	különféle		2.40
					105.—
					5.—

5% pénztár-kezdmény

Összeg netto frt 100.—

Menyasszonyi kelengyék
rendelésre 100 frttól 1000 frt-ig.

Braunfeld Sándor,

fehémű- és divatárú-raktára,

SZÉCHENYI-UTCZA 96. SZÁM.

Uj kefekötő-üzlet Miskolczon.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy helyben (Széchenyi-utca 32., a Forgó-híd mellett) a tek. özv. Debreczeni Dánielné házában egy teljesen felszerelt

kefeáru-üzletet

nyitottam. Dus választékban és jutányos áron kaphatók: fog- és hajkefék, bajusz- és körömképek, fényező, sar- és kenőkefék, szobaseprők, lószór- és czirokseprők stb. stb. Továbbá mezőgazdasági gépek hengerkeféi igen olcsó áron kaphatók, valamint azok javítása rövid idő alatt tartósan eszközöltetik. Gözmalmokhoz szükséges bármilyen kefekülönlegességek általán szintén szállítanak.

Becsés megrendeléseiket kérve, vagyok

kivaló tisztelettel

Rosenberg Mór,

kefekötő.

Széchenyi-utca 32.

Uj kefekötő-üzlet Miskolczon.

GEDEON és TÁRSA, litográfiai műintézet

MISKOLCZ.

Készít mindenféle litográfiai munkákat, u. m.:

részvényeket, okleveleket, takarékpénztári könyvecskéket,

levél- és számlafejeket,

borczimkéket, gyógyszerári signaturákat,

eljegyzési és értesítő kártyákat,

minden alkalomra meghívókat, névjegyeket.

Művészi kivitel!

Kivánatra vázlatok.

Olcsó ár!

Autografiák sokszorosítása gyorsan és olcsón.